II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 december 2003

om det statliga stöd som Frankrike genomfört för övertagande av verksamhet från företag i svårigheter

[delgivet med nr K(2003) 4636]

(Endast den franska texten ärgiltig)

(Text av betydelse för EES)

(2004/343/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ([1]), och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Inom ramen för sitt meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag ([2]) (nedan kallat ”meddelandet”) har kommissionen på nytt granskat de system för skattemässigt stöd som tillämpas i medlemsstaterna ([3]). Detta förfarande ingår i denna granskning.

(2) Genom en skrivelse av den 12 september 2001 (D/53716) riktade kommissionen en begäran om upplysningar till Frankrike i fråga om den skattebefrielse som föreskrivs i artikel 44f i den franska allmänna skattelagen. Denna skattebefrielse hade inte föranmälts i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget innan den började tillämpas. Genom en skrivelse av den 19 september 2001 (VB/myg nr 2540) begärde de franska myndigheterna att tidsfristen för att svara skulle förlängas med en månad, vilket kommissionen godtog den 1 oktober 2001 (D/54025). Den 29 november 2001 skickade kommissionen en påminnelse (D/54953) för att få in de begärda upplysningarna. Den 21 december 2001 (VB/myg nr 3640) skickade de franska myndigheterna en del av de begärda upplysningarna. Genom en skrivelse av den 15 mars 2002 (D/51147) begärde kommissionen därför in de uppgifter som saknades, vilka de franska myndigheterna inkom med den 15 april 2002 (VB/myg 1116).

(3) Genom en skrivelse av den 19 augusti 2002 inledde kommissionen det formella granskningsförfarandet. Beslutet att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ([4]). Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på åtgärden.

(4) Kommissionen har inte fått in några synpunkter från berörda parter. Genom en skrivelse av den 10 september 2002 begärde de franska myndigheterna att tidsfristen för att inkomma med sina synpunkter skulle förlängas med 20 dagar, vilket kommissionen godtog. Kommissionen mottog Frankrikes synpunkter den 16 december 2002.

Detaljerad beskrivning av stödsystemet

(5) Artikel 44f i den allmänna skattelagen infördes genom artikel 14 A i 1989 års franska budgetlag ([5]). I denna artikel anges att företag som bildats för att överta verksamheten från industriföretag som befinner sig i svårigheter är befriade från bolagsskatt under en period på två år. Bestämmelserna i artikel 44f har ändrats vid fem tillfällen – 1990, 1991, 1992, 1994 och 2000. Det framgår att dessa olika ändringar har bidragit till att precisera villkoren för skattebefrielsens tillämpning

([1]) EGT C 284, 21.11.2002, s. 5.
([2]) EGT C 384, 10.12.1998, s. 3.
([3]) Se punkt 37 i meddelandet.
([4]) Se fotnot 1.
([5]) Lag nr 88-1149 av den 23 december 1988, Republiken Frankrikes officiella tidning, 28.12.1988, s. 20.

(1991) samt till att utvidga dess tillämpningsområde till fullständiga och oberoende industriella verksamhetsgrenar som avyttrats (1990) liksom till företag i svårigheter som inte avyttrats efter domstolsbeslut (1992). 1994 års ändring avsåg i själva verket bara tillämpningsvillkoren för lag nr 85–98 av den 25 januari 1985 om omstrukturering och likvidation av företag, vilken man ursprungligen hänvisade till i artikel 44f. Genom den ändring som gjordes under år 2000 upphävdes ovannämna hänvisning till lag nr 85/98, och den ersattes av en hänvisning till de artiklar i den franska handelslagen som kodifierar denna lag.

(6) Skattebefrielsen tillämpas fullt ut när den övertagna verksamheten avser ett företag i svårigheter som avyttrats efter domstolsbeslut inom ramen för ett insolvensförfarande enligt artiklarna L 621-83 och följande i handelslagen.

(7) Denna skattebefrielse kan efter godkännande av budgetministern även beviljas i följande tre fall:

a) När omstruktureringsförfarandet inte genomförs.

b) När övertagandet av verksamheten inom ramen för avyttringar efter domstolsbeslut enligt ovannämnda lag nr 85–98 inte avser ett helt företag, men väl fullständiga industriella verksamhetsgrenar.

c) När övertagandet av verksamheten avser en eller flera industriella rörelser i svårigheter inom ett företag som i sig inte befinner sig i svårigheter.

(8) Ministerbeslut fattas bara i fall som avser industriella program som överstiger 50 miljoner franc exklusive skatt (cirka 7,6 miljoner euro) eller företag med en omsättning som överstiger en miljard franc (cirka 150 miljoner euro), och vars kapital till mer än 50 procent ägs av ett företag vars konsoliderade omsättning överstiger en miljard franc. I övriga fall fattas beslutet av direktören för skatteförvaltningen i det departement där företaget har sitt säte.

(9) Skattebefrielse beviljas bara om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Den övertagna verksamheten skall avse ett företag, en eller flera fullständiga och oberoende industriella verksamhetsgrenar eller en rörelse som bedriver industriell verksamhet.

b) Graden av svårigheter skall fastställas. Det handlar om en ekonomisk situation som kräver en omedelbar avyttring av verksamheten.

c) Det nya företaget skall ha som enda verksamhet att driva den övertagna konkursmässiga verksamheten och bildas i detta syfte.

d) Kapitalet i det företag som bildas får inte direkt eller indirekt ägas av personer som var delägare i, drev eller indirekt ägde mer än 50 procent av kapitalet i problemföretaget under det år som föregick övertagandet av verksamheten.

e) Om verksamheten övertas från en eller flera industriella rörelser som befinner sig i svårigheter inom ett industriföretag, skall det företag som bildas i syfte att överta verksamheten vara juridiskt och ekonomiskt oberoende av det företag som avyttrar verksamheten.

(10) Enligt bestämmelserna i artiklarna 1383 A, 1464 B och 1464 C i den allmänna skattelagen framgår det slutligen att de företag som åtnjuter befrielse från bolagsskatt enligt artikel 44f efter beslut av de behöriga lokala myndigheterna också kan komma i åtnjutande av befrielse från lokal skatt på inkomst av yrkesmässig verksamhet och fastighetsskatt under en period på två år.

(11) De franska myndigheterna har inkommit med ett antal upplysningar om storleken på vissa stödmottagare (tabell 1) och de stödbelopp som beviljades mellan 1997 och 1999 (tabell 2). Dessa upplysningar avser bara fall där beslut om stöd har fattats av behörig minister eller av skatteförvaltningen, och inbegriper sålunda inte de fall där stödet har tillämpats fullt ut.

Tabell 1

Antal arbetstagare	Antal företag	
	1991–1996	sedan 1997
Mindre än 10	70	2
11–50	106	10
51–250	22	12
Mer än 250	2	11
Företag för vilka uppgift saknas	25	11
Totalt	225	38

Tabell 2

	1997	1998	1999
Antal företag som fått stöd	151	182	60
Kostnad i miljoner euro	64	80	55

Skälen till att förfarandet inletts

(12) När kommissionen inledde det formella förfarandet ansåg den att den skattebefrielse som beviljades företag som övertog verksamhet från företag i svårigheter kunde

utgöra stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. I sin preliminära analys hade kommissionen bland annat framhållit att det aktuella stödet gav mottagarna en fördel genom att befria dem från kostnader som normalt belastar budgeten för franska företag, nämligen bolagsskatt, fastighetsskatt och lokal skatt på inkomst av yrkesmässig verksamhet, och att stödet därmed ledde till minskade skatteintäkter. Kommissionen uttryckte sina tvivel kring åtgärdens förenlighet med riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter och riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål.

Kommentarer från Frankrike

(13) Genom en skrivelse av den 13 december 2002 framförde de franska myndigheterna sina synpunkter till kommissionen. Enligt de franska myndigheterna utgör de aktuella bestämmelserna inget stöd i den mening som avses i artikel 87 i EG-fördraget. Om de ändå skulle anses göra det, anser de franska myndigheterna att stödsystemet stämmer överens med kommissionens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

(14) Enligt de franska myndigheterna kan den skattebefrielse som föreskrivs i artikel 44f i den allmänna skattelagen inte likställas med statligt stöd eftersom den kan beviljas till alla nya företag som bildas i samband med uppköp av aktier oberoende av deras verksamhetsområde. De franska myndigheterna lämnar ett antal upplysningar om de sektorer där man finner företag som kommit i åtnjutande av skattebefrielsen. Dessa sektorer inbegriper varvsindustrin, bilindustrin, holdingföretag, tryckeribranschen, läderindustrin, kemiindustrin samt tillverkning av telekommunikationsutrustning. Enligt de franska myndigheterna utgör befrielsen inget undantag från det allmänna skattesystemet.

(15) När det gäller befrielsen från lokal skatt på inkomst av yrkesmässig verksamhet och fastighetsskatt hävdar de franska myndigheterna att denna befrielse inte är förbehållen vissa företag. Det motiverar behovet av ett beslut av de lokala myndigheterna med deras ekonomiska oberoende, men dessa har enligt de franska myndigheterna inte några diskretionära befogenheter att tillämpa skattebefrielsen. Befrielsen är tillämplig på alla företag som är etablerade inom deras territorium.

(16) Frankrike hävdar att dessa skattebefrielser inte påverkar gemenskapshandeln av två huvudskäl: dels är de av tillfällig karaktär, dels är stödet litet i förhållandet till kostnaderna för att köpa upp ett företag i svårigheter.

(17) Om kommissionen skulle vilja granska åtgärderna utifrån gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter, lägger de franska myndigheterna fram ett antal argument. För det första understryker de att beviljandet av skattebefrielse alltid förutsätter att det finns ett omstruktureringsprogram. Hållbarheten hos detta program bedöms antingen av den domare som ansvarar för ackordsuppgörelsen eller av den skatteförvaltning som beviljar befrielsen. Omstruktureringsplanen skall också garantera att den beviljade skattebefrielsen inte överstiger det minimum som krävs för att stödja företaget under omstruktureringsperioden. För det andra hävdar de franska myndigheterna att begränsningen av befrielsen till två år innebär att åtgärden inte är tillräcklig för att täcka det nya företagets totala finansieringsbehov.

Bedömning av stödet

(18) Detta beslut avser själva stödsystemet, och det stöd som beviljats i varje enskilt fall granskas inte. I vissa fall har kommissionen emellertid beslutat att undersöka vissa grupper av enskilda fall som kan motivera en särskild bedömning.

(19) Efter att ha beaktat de franska myndigheternas synpunkter kvarstår kommissionen vid den ståndpunkt som den uttryckte i sin formella skrivelse av den 19 augusti 2002 om beslutet att inleda förfarandet, nämligen att det granskade systemet utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

(20) Kommissionen anser att de åtgärder som anges i artikel 44f i den allmänna skattelagen sammantaget uppfyller de kriterier som anges i artikel 87.1 i EG-fördraget.

Fördel

(21) För det första skall åtgärden ge mottagarna en fördel. Med stöd av EG-domstolens rättspraxis anser kommissionen i praktiken att begreppet stöd inte bara omfattar aktivt stöd, utan även olika former av offentliga åtgärder som minskar den kostnadsbörda som i normala fall belastar budgeten i ett företag ([1]). Genom artikel 44f befrias nya företag som bildats för att överta verksamheten från ett företag i svårigheter från bolagsskatt på den vinst som genereras under de två första åren. Tvärtemot vad de franska myndigheternas påstår utgör åtgärden ett undantag från det allmänna franska skattesystemet, där det anges att alla ”juridiska personer som bedriver verksamhet i vinstsyfte” skall omfattas av denna skatt ([2]). Mot denna bakgrund utgör bolagsskatten utan

([1]) Dom av den 8 november 2001 i mål C-143/99, Adria-Wien Pipeline, REG 2001, s. I-8365, punkt 38.
([2]) Artikel 206.1 sista stycket i den allmänna skattelagen.

tvivel en kostnad som normalt belastar budgeten i franska företag. Befrielsen innebär att företag som nybildats för att överta tillgångarna i ett företag i svårigheter slipper en kostnad som belastar deras konkurrenter ([1]), och ger dem sålunda en fördel. Såsom understryks i punkt 9 i meddelandet utgör en skattelättnad en form av fördel.

(22) I artiklarna 1383 A, 1464 B och 1464 C i den allmänna skattelagen anges det för övrigt att de företag som åtnjuter befrielse från bolagsskatt enligt artikel 44f efter beslut av de behöriga lokala myndigheterna också kan komma i åtnjutande av befrielse från lokal skatt på inkomst av yrkesmässig verksamhet och fastighetsskatt under en period på två år. Dessa skattebefrielser utgör också en fördel eftersom dessa skatter normalt belastar budgeten i franska företag.

Statliga medel

(23) För det andra skall åtgärden finansieras med statliga medel. I punkt 10 i meddelandet påpekas det att en förlust av skatteintäkter är likvärdig med förbrukning av statliga medel i form av skatteutgifter. Genom att befria dessa nya företag från bolagsskatt, fastighetsskatt och lokal skatt på inkomst av yrkesmässig verksamhet avstår de franska myndigheterna – både den centrala förvaltningen och de lokala myndigheterna – från dessa intäkter, som utgör offentliga medel. De franska myndigheterna uppskattar sålunda att enbart befrielsen från bolagsskatt medförde en kostnad på nästan 200 miljoner euro under perioden 1997–1999. Åtgärden finansieras därmed med statliga medel.

Snedvridning av handeln mellan medlemsstaterna

(24) För det tredje skall åtgärden påverka handeln mellan medlemsstaterna samt snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen. Enligt de upplysningar som lämnats av de franska myndigheterna återfinns stödmottagarna inom mycket olika branscher, varav flera är utsatta för hård konkurrens på gemenskapsnivå, särskilt varvs-, bil-, kemi-, pappers- och textilindustrin. Tvärtemot vad de franska myndigheterna påstår anser kommissionen inte att dessa åtgärder skulle sakna inverkan på handeln mellan medlemsstaterna på grund av deras tillfälliga karaktär eller små belopp i förhållande till kostnaderna för att överta ett företag i svårigheter. Kommissionen stöder sig här på två argument: såsom understryks i meddelandet och enligt rättspraxis ([2]) ändrar för det första ett relativt litet stödbelopp inte stödets karaktär ([3]), och för det andra utgör ett stöd som beviljas till nya företag ett stöd som påverkar handeln mellan medlemsstaterna även om det kan tillåtas i vissa fall. Av dessa skäl anser kommissionen att den aktuella åtgärden, särskilt om den tillämpas inom vissa sektorer som är utsatta för hård konkurrens såsom i detta fall ([4]), påverkar handeln mellan medlemsstaterna samt snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen.

Selektivt stöd

(25) Slutligen skall åtgärden vara selektiv. De aktuella åtgärderna omfattar bara nya företag som bildats för att överta den industriella verksamheten från företag i svårigheter. De villkor som skall uppfyllas för att komma i åtnjutande av stödet är mycket strikta: endast nya företag som övertagit ett konkursmässigt företag inom ramen för ett insolvensförfarande eller som godkänts av finansministern och/eller de lokala myndigheterna kan beviljas stöd. De franska myndigheterna hävdar att åtgärden omfattar alla sektorer. I sitt beslut att inleda förfarandet noterade kommissionen dock att åtgärden uttryckligen var begränsad till industrisektorn, och därmed uteslöt tjänstesektorn som – såsom kommissionen påpekade i sitt beslut att inleda förfarandet – svarar för 70 procent av BNP och 65 procent av sysselsättningen i Frankrike. Denna slutsats räcker för att man skall kunna betrakta åtgärden som selektiv ([5]). Det framgår förvisso av upplysningar som de franska myndigheterna inkommit med senare att åtminstone ett holdingföretag och två konsultföretag också befriats från bolagsskatt, även om de inte tillhör industrisektorn. Att det förekommer sådana fall räcker dock inte för att visa att åtgärderna på samma villkor står öppna för företag som inte bedriver industriell verksamhet. Även om man antar att alla verksamhetssektorer skulle kunna komma i åtnjutande av bestämmelserna i artikel 44f, inbegriper dessa ändå inte alla företag eftersom den allmänna regeln i Frankrike är att alla företag skall betala bolagsskatt, lokal skatt på inkomst av yrkesmässig verksamhet och fastighetsskatt. Såsom bekräftats av förstainstansrätten ([6]) innebär det faktum att en fördel är begränsad till nybildade företag och utesluter andra företag att den skall betraktas som selektiv. Detta gäller desto mer när dessa nya företag dessutom skall uppfylla andra kriterier för att komma i åtnjutande av skattebefrielsen, nämligen att de skall överta den industriella verksamheten från ett företag i svårigheter och vara oberoende av tidigare delägare, driftsansvariga eller majoritetsägare eller, beroende

([1]) Dom av den 23 februari 1961 i mål 30/59, Steenkolenmijnen, Rec. 1961, s. 3.
([2]) Dom av den 24 juli 2003 i mål C-280/00, Altmark Trans, (ännu ej offentliggjord i REG, punkt 81).
([3]) Punkt 11 i meddelandet.
([4]) Se punkt 14 i meddelandet.
([5]) EG-domstolens dom av den 8 november 2001, Adria-Wien Pipeline (som omnämns ovan, punkt 39 och följande).
([6]) Förstainstansrättens dom av den 6 mars 2002 i de förenade målen T-92/00 och T-103/00, Territorio Histórico de Álava, REG 2002, s. II-1385, punkterna 48 och 49.

på fall, det företag som avyttrar verksamheten. Åtgärdens selektiva karaktär bekräftas dessutom av det relativt begränsade antalet företag som godkänts för stöd, nämligen 263 företag mellan 1991 och 2002, jämfört med antalet företag som omfattats av de aktuella skatterna och likaså jämfört med antalet nybildade företag i Frankrike under denna period.

(26) De franska myndigheterna har inte lagt fram något argument för att motivera denna åtgärd utifrån det franska skattesystemets karaktär eller struktur. Kommissionen anser också att några sådana motiv inte kan åberopas i detta fall.

(27) Däremot anser kommissionen att de lokala myndigheterna inte utövar några diskretionära befogenheter när de beviljar befrielse från lokal skatt på inkomst av yrkesmässig verksamhet och fastighetsskatt till nya företag som övertar verksamhet i svårigheter. Utifrån de upplysningar som lämnats av de franska myndigheterna framgår det tydligt att de lokala myndigheternas beviljande av befrielse gäller varje nytt företag som bildats för att överta ett företag i svårigheter som är etablerat inom deras territorium. Detta ändrar emellertid inte slutsatsen när det gäller befrielsens selektiva karaktär. Även om befrielsen från lokal skatt på inkomst av yrkesmässig verksamhet och fastighetsskatt inte beviljas i varje enskilt fall kvarstår det faktum – såsom påvisats ovan – att den gäller en viss kategori företag, nämligen företag som uppfyller de strikta kriterier som anges i artikel 44f i den allmänna skattelagen.

(28) Eftersom alla definitioner av begreppet statligt stöd är uppfyllda utgör de aktuella åtgärderna slutledningsvis statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

Stöd av mindre betydelse (de minimis-regeln)

(29) De aktuella fördelarna är inte begränsade vad gäller deras belopp, varför stödet inte kan anses vara av mindre betydelse. I vissa enskilda fall kan man dock inte utesluta att fördelarna skulle ha beviljats enligt de villkor som anges i gemenskapens bestämmelser om stöd av mindre betydelse.

(30) Det var i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till små och medelstora företag, som kommissionen antog den 20 maj 1992 [1] (nedan kallade ”riktlinjerna för statligt stöd till små och medelstora företag”), som man för första gången gjorde en definition av vad som avses med stöd av mindre betydelse. I punkt 3.2 fastställs tillämpningsområdet för *de minimis-regeln* till ett stödbelopp på 50 000 euro per företag under en period på tre år för vissa stora utgiftsslag (investeringar, utbildning). Därav följer att särskilt stöd på högst 50 000 euro för ett visst utgiftsslag liksom stödsystem genom vilka stöd som betalas ut till företag för ett visst utgiftsslag under en period på tre år, och som är begränsat till detta belopp, inte längre kräver en sådan förhandsanmälan som avses i artikel 88.3 i EG-fördraget (tidigare artikel 93.3). Detta är dock förenat med ett villkor, nämligen att det enskilda stödet eller stödsystemet skall inbegripa ett uttryckligt villkor att ytterligare stöd som beviljas till samma företag för samma utgiftsslag med andra medel eller enligt andra stödsystem inte får överstiga 50 000 euro. I punkt 3.2 preciseras också att *de minimis-regeln* inte omfattar känsliga sektorer (stålindustrin, varvsindustrin, syntetfibrer, bilindustrin, jordbruk, fiske, transporter och kolindustrin).

(31) Genom kommissionens meddelande från 1996 om försumbart stöd [2] ändrades *de minimis-regeln* i riktlinjerna för statligt stöd till små och medelstora företag. Det högsta totalbeloppet för försumbart stöd höjdes till 100 000 euro under en period på tre år som börjar löpa när det första försumbara stödet betalas ut. Detta belopp omfattar allt offentligt stöd som beviljas som försumbart stöd och påverkar inte stödmottagarens möjlighet att få andra typer av stöd på basis av de system som är godkända av kommissionen. Denna regel gäller inte sektorer som omfattas av EKSG-fördraget, varvsindustrin, transportsektorn eller stöd som beviljas för utgifter som avser jordbruks- eller fiskesektorn.

(32) Genom artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse [3] utvidgas tillämpningsområdet för regeln om stöd av mindre betydelse till alla sektorer, med undantag för: transportsektorn och verksamheter som avser produktion, bearbetning eller marknadsföring av de produkter som förtecknas i bilaga I till fördraget; exportrelaterade stöd, det vill säga stöd som är direkt knutna till exporterade volymer, till upprättandet eller driften av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter som har samband med exportverksamhet; stöd som förutsätter att inhemska produkter används på bekostnad av importerade produkter. Enligt artikel 2 i nämnda förordning får det totala stöd av mindre betydelse som beviljas ett enskilt företag inte överstiga 100 000 euro under någon treårsperiod. Detta stödtak skall gälla oberoende av stödets form eller ändamål.

(33) Enligt kommissionens tolkning [4] bör granskningen av icke anmälda åtgärder, även sådana som vidtogs innan förordning (EG) nr 69/2001 trädde i kraft, göras utifrån denna förordning. Dock bör man tillämpa de regler som gällde när stödet genomfördes i de fall där stödet inte är undantaget enligt förordning (EG) nr 69/2001.

[1] EGT C 213, 19.8.1992, s. 2.

[2] EGT C 68, 6.3.1996, s. 9.

[3] EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

[4] Se bland annat kommissionens beslut 2003/626/EG av den 27 november 2002 om den av Tyskland genomförda stödordningen Thüringens låneprogram för små och medelstora företag (EUT L 223, 5.9.2003, s. 32).

(34) De fall där de aktuella åtgärderna tillämpats utgör sålunda inte statligt stöd eftersom de uppfyller de villkor som anges i förordning (EG) nr 69/2001 eller, om så inte är fallet, de regler om stöd av mindre betydelse som gällde då fördelarna beviljades.

Förenlighet

Allmänt

(35) Eftersom åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget måste dess förenlighet med fördraget bedömas utifrån de undantag som anges i artikel 87.2 och 87.3.

(36) De undantag som anges i artikel 87.2 och 87.3 b, d och e är uppenbarligen inte tillämpliga och har inte åberopats av de franska myndigheterna. Däremot bör man granska stödet utifrån de undantag som avser utvecklingen i vissa regioner eller inom vissa näringsverksamheter enligt artikel 87.3 a och c. Eftersom det – med tanke på de aktuella åtgärdernas karaktär – handlar om stöd som syftar till att främja utvecklingen inom vissa sektorer, är de enda relevanta kriterierna de som avser stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter samt de som avser stöd till små och medelstora företag.

(37) Såsom uttrycktes i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet bör kommissionen följaktligen analysera åtgärden utifrån gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter liksom utifrån dess riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål. Enligt kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt ([1]) bör åtgärden granskas utifrån de riktlinjer som gällde när stödet beviljades. Kommissionen bör också granska det aktuella stödet utifrån de regler som gäller för stöd till små och medelstora företag. I detta avseende handlar de tillämpliga reglerna i första hand om de undantagsregler som är tillämpliga idag, och man bör bara i andra hand tillämpa de tillkännagivanden som gällde då stödet beviljades ([2]).

Stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter

(38) När det gäller reglerna om stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter är tre omgångar bestämmelser tillämpliga i det aktuella fallet eftersom åtgärden, som antogs 1989, fortfarande är gällande. Det handlar om punkterna 177, 227 och 228 i kommissionens åttonde rapport om konkurrenspolitiken från 1979, gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter som offentliggjordes 1994 ([3]) samt de nya riktlinjer som offentliggjordes 1999 ([4]).

(39) I detta avseende lägger de franska myndigheterna fram ett ”ytterligare” argument för att motivera åtgärderna utifrån riktlinjerna: de understryker att tillämpningen av skattebefrielsen alltid förutsätter att det finns ett lämpligt omstruktureringsprogram som godkänts av domaren vid ett rättsligt förfarande eller av skattemyndigheterna när det inte krävs ett rättsligt förfarande.

(40) För det första kan man notera att företag som inte uppfyller gemenskapens definition av företag i svårigheter kan komma i åtnjutande av de aktuella åtgärderna. Även om det saknas en uttrycklig definition av begreppet, anges i 1994 ([5]) och 1999 ([6]) års riktlinjer kriterier och typiska kännetecken för sådana företag som i huvudsak motsvarar de kriterier som tillämpades tidigare. Att stödet utgår i form av befrielse från bolagsskatt förutsätter per definition att mottagaren kan generera vinst under de två år som följer på övertagandet. Det är tvivelaktigt att ett företag som genererar vinst så snabbt, skulle kunna likställas med ett företag i svårigheter.

(41) När det gäller perioden före 1994 bör det först understrykas att de nationella åtgärderna inte kan godkännas som undsättningsstöd. Enligt kommissionens åttonde rapport om konkurrenspolitiken skall detta stöd i själva verket bestå av finansieringsstöd i form av lånegarantier eller återbetalningspliktiga lån till marknadsmässig ränta, begränsa sig till vad som är nödvändigt för att fortsätta driften av företaget och inte betalas ut under en längre period än vad som är nödvändigt (i regel sex månader) för att utforma omstruktureringsåtgärder. Det får inte heller äventyra konkurrenskraften hos industrin i andra medlemsstater. De aktuella åtgärderna uppfyller uppenbarligen inte dessa villkor.

(42) För omstruktureringsstöd krävs enligt rapporten att det läggs fram en solid omstruktureringsplan som innebär att den aktuella verksamheten åter blir lönsam. Stödnivån och stödbeloppet får för övrigt inte överstiga

([1]) EGT C 119, 22.5.2002, s. 22.
([2]) Dessa kriterier, som följer av tolkningen av kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag (EGT L 10, 13.1.2001, s. 33) och ovannämnda tillkännagivande, anges numera uttryckligen i artikel 10.1a i den förordning som kommissionen i princip antog den 10 december 2003.
([3]) EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.
([4]) EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.
([5]) Avsnitt 2.1.
([6]) Avsnitt 2.1.

vad som krävs för att stödja företaget under omstruktureringsperioden. Stödet skall också vara begränsat samt minskas efter hand. I rapporten understryks också nödvändigheten att begränsa de snedvridningar av konkurrensen som denna typ av stöd kan medföra till ett minimum, särskilt inom de känsligaste sektorerna.

(43) De aktuella åtgärderna uppfyller inte heller dessa villkor. När det gäller omstruktureringsprogram inom ramen för rättsliga förfaranden anges i artikel L 621-85 i den franska handelslagen de villkor som alla uppköpserbjudanden avseende företag (eller företags verksamhetsgrenar) i svårigheter skall uppfylla för att godkännas av domaren. Dessa uppköpserbjudanden skall inbegripa verksamhets- och finansieringsprognoser, överlåtelsepris och betalningsform, sysselsättningsnivå och sysselsättningsprognoser för den aktuella verksamheten, garantier som tecknats för att säkra genomförandet av erbjudandet samt prognoser avseende avyttring av tillgångar under de två första åren efter överlåtelsen. Enligt denna lag utgörs de avgörande kriterierna av bevarandet av arbetstillfällen och garantier för att fordringar betalas. I motsats till vad som krävs enligt de regler om statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter som anges i kommissionens åttonde rapport om konkurrenspolitiken, beaktar man sålunda inte alls stödets effekter på konkurrensen. Inom ramen för det rättsliga förfarandet beaktar man inte heller rådande marknadsförhållanden, effekterna på konkurrenterna eller den eventuella förekomsten av annat stöd. När bedömningen av omstruktureringsprogrammet görs av skattemyndigheterna beaktar man på samma sätt bara programmets förmåga att säkra en hållbar fortsättning av verksamheten, utan att någon som helst hänsyn tas till konkurrensfrågan. Dessutom är stödnivån varken begränsad till vad som är absolut nödvändigt eller föremål för en gradvis nedtrappning, vilket krävs enligt nämnda regler. Sålunda beror stödbeloppet enbart på företagets förmåga att generera vinst. Ju högre vinst, ju högre stödbelopp.

(44) När det gäller perioden mellan 1994 och 1999 innehåller gemenskapens riktlinjer från 1994 i huvudsak samma regler om undsättningsstöd som den åttonde rapporten om konkurrenspolitiken. Den aktuella åtgärden kan av de skäl som redan angetts i skäl 41 därför inte förklaras vara förenlig med tillämpningen av dessa regler.

(45) När det gäller omstruktureringsstöd innehåller 1994 års riktlinjer samma princip om förebyggande av snedvridningar av konkurrensen som de regler som finns i den åttonde rapporten om konkurrenspolitiken. Enligt dessa riktlinjer krävs det dessutom att man begränsar stödet till vad som är absolut nödvändigt och att man iakttar de särskilda tillämpningsreglerna för känsliga sektorer, vilket man, såsom framgår av skäl 43, inte gör i det aktuella fallet.

(46) Ett stödsystem för företag i svårigheter kan på vissa villkor motiveras utifrån 1994 års riktlinjer om åtgärden bara omfattar små och medelstora företag. I punkt 3.2.4 i dessa riktlinjer definieras små och medelstora företag som företag med högst 250 anställda och en omsättning som inte överstiger 20 miljoner ecu (eller en balansomslutning på högst 10 miljoner ecu) och vars kapital till högst 25 procent ägs av andra företag än små och medelstora företag. Enligt de upplysningar som de franska myndigheterna har lämnat har stödet ingen begränsning när det gäller stora företag, och åtminstone fem sådana företag har kommit i åtnjutande av åtgärden inom ramen för godkännandeförfarandet. På samma sätt skall alla godkännanden som gjorts av finansministern ha handlat om företag med en omsättning på mer än 150 miljoner euro. Enligt kriterierna i 1994 års riktlinjer skulle sådana företag aldrig ha kunnat omfattas av stödsystemet, och det stöd som de beviljats skulle ha varit föremål för en enskild anmälan (punkt 4.2).

(47) När det gäller små och medelstora företag angav kommissionen i punkt 3.2.4 i 1994 års riktlinjer att den – med tanke på stödets begränsade negativa effekter på konkurrensen – inte kräver att omstruktureringsstöd till små och medelstora företag skall uppfylla lika strikta villkor som dem som gäller för stora företag när det gäller kapacitetsminskningar eller skyldigheter på sysselsättningsområdet. I punkt 4.1 i riktlinjerna anges det dock att man i stödsystem för små och medelstora företag tydligt skall ange vilka företag som kan få stöd, de villkor som skall uppfyllas för att stöd skall beviljas samt det högsta stödbelopp som kan beviljas för att stödsystemet skall kunna godtas. Enligt punkt 3.2.2 skall det dessutom läggas fram en plan som innebär att man kan återskapa lönsamheten inom rimlig tid och som grundar sig på interna faktorer. I denna plan skall man särskilt ta hänsyn till eventuella negativa konsekvenser för konkurrenterna och fastställa ett stöd som står i proportion till omstruktureringens kostnader och fördelar. I den franska åtgärden anges däremot inget tak för stödbeloppet. Identifieringen av företag som kan tänkas få stöd är bara relativ eftersom det är domaren eller skattemyndigheterna som beslutar att nybildade företag som tar över verksamheten från företag i svårigheter skall beviljas skattebefrielse. Såsom redan uppgetts beaktar varken domaren eller skattemyndigheterna effekterna på konkurrensen. Omstruktureringsprogrammen godkänns utifrån stabilitets- och lönsamhetskriterier, och effekterna på konkurrensen bedöms inte alls. Följaktligen är det stöd som på grundval av artikel 44f beviljats nya små och medelstora företag mellan 1994 och 1999 inte förenligt med kraven i 1994 års riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

(48) När det gäller perioden från 1999 fram till idag begränsar punkt 3.1 i 1999 års riktlinjer slutligen formen, varaktigheten och stödbeloppet i fråga om undsättningsstöd, samtidigt som det anges att stödet inte får skapa några allvarliga negativa så kallade spillovereffekter i andra medlemsstater. Av de orsaker som anges i skäl 41 uppfyller det franska stödsystemet uppenbarligen inte dessa villkor.

(49) När det gäller omstruktureringsstöd anges i punkt 3.2.2 i 1999 års riktlinjer bland annat att åtgärder skall vidtas för att i största möjliga mån mildra de negativa följderna av stödet för konkurrenterna och att stödet skall begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att möjliggöra en omstrukturering med hänsyn till de finansiella resurser som företaget, aktieägarna eller den koncern företaget tillhör har. Ett stödsystem där man, som i det aktuella fallet, inte tar någon som helst hänsyn till stödets effekter och bestämmer stödbeloppet enbart på grundval av de skatter som normalt skulle betalas kan sålunda inte godkännas på denna grund, vilket redan påvisats i skälen 43 och 47.

(50) Vad gäller möjligheten att godkänna stöd till omstrukturering av små och medelstora företag enligt punkt 4 i 1999 års riktlinjer, räcker det att konstatera att det franska stödet inte är förbehållet sådana företag och att man även för små och medelstora företag inte säkerställer att stödbeloppet begränsas till vad som är absolut nödvändigt såsom krävs i punkt 4.4 c i nämnda riktlinjer.

(51) I punkt 7 i 1999 års riktlinjer anges det dessutom uttryckligen att ett nybildat företag inte har rätt till undsättnings- eller omstruktureringsstöd när det uppstått genom likvidation av ett befintligt företag eller övertagande av detta företags tillgångar. Att företag bildar ett dotterbolag, som endast inrättas för att ta emot dess tillgångar och eventuellt dess skulder, anses dock inte utgöra bildande av ett nytt företag. Enligt de upplysningar som lämnats av de franska myndigheterna beviljas skatteförmånen enbart till företag som har som enda syfte att ta över konkursmässig verksamhet och som bildats just i detta syfte, utan att det bara är fråga om bildande av ett dotterbolag som medel för att återuppta verksamheten. Dessutom får personer som tidigare – direkt eller indirekt – ägde kapitalet i det konkursmässiga företaget inte äga mer än 50 procent av den nya enheten, som skall vara juridiskt och ekonomiskt oberoende av det företag som avyttrar verksamheten. Följaktligen kan de skattebefrielser som beviljats efter 1999 i enlighet med artikel 44f i den allmänna skattelagen inte motiveras utifrån 1999 års riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

Regionalt stöd

(52) I andra hand bör man granska åtgärden mot bakgrund av bestämmelserna om regionalstöd. Relevanta texter för denna granskning är dels kommissionens meddelande om regionalstöd från 1979 ([1]) för perioden 1991–1998, dels 1998 års riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål ([2]) för perioden från 1998 fram till idag.

(53) I punkt 18 i i bilagan till 1979 års meddelande anges att en kapitalinvestering i form av övertagande av ett företag som har lagts ner eller som skulle ha lagts ner utan detta övertagande kan uppfylla kriterierna för en nyinvestering.

(54) Av samma meddelande följer att stöd till nyinvesteringar kan godkännas inom de gränser som anges i punkt 2 i meddelandet. I Frankrikes fall gäller här ett tak på 75 procent för nettobidragsekvivalenten i förhållande till nyinvesteringen för landets utomeuropeiska departement. Inom den del av Frankrikes territorium som får regionala utvecklingsbidrag ([3]) gäller enligt meddelandet olika stödnivåer beroende på region.

(55) Även om det tillämpliga taket i de utomeuropeiska departementen ligger på 75 procent, fastställs stödberättigade regioner och tillämpliga tak på det franska fastlandet i den karta över regionalplaneringsstöd som godkändes genom kommissionens beslut 85/18/EEG av den 10 oktober 1984 om avgränsning av de områden i Frankrike som kan komma i åtnjutande av regionalplaneringsstöd ([4]) och genom senare ändringar av detta ([5]).

(56) Där befrielsen från bolagsskatt i det aktuella fallet är direkt tillämplig till följd av att överlåtelsen av företaget sker inom ramen för ett insolvensförfarande kan man i praktiken anse att företaget skulle ha lagts ner om överlåtelsen inte hade skett. Samma sak gäller när befrielsen beviljas av skattemyndigheten eftersom ett av villkoren för att skattebefrielsen skall godkännas är att företagets finansiella situation gör behovet av en överlåtelse akut. Sålunda tycks bestämmelserna i 1979 års meddelande vara tillämpliga i detta fall.

(57) Kommissionen anser följaktligen att man kan förklara det stöd som beviljats innan 1998 års meddelande trädde i kraft förenligt med EG-fördraget upp till den stödnivå som gällde i den aktuella regionen vid den tid då stödet beviljades, i förekommande fall med tillägg för det extra stöd som gäller för små och medelstora företag ([6]).

([1]) EGT C 31, 3.2.1979, s. 9.
([2]) EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.
([3]) Definieras i bilaga 1 till dekret nr 76/325 av den 14 april 1976, offentliggjord i Republiken Frankrikes officiella tidning nr 90 av den 14 april 1976.
([4]) EGT L 11, 12.1.1985, s. 28.
([5]) Se bland annat kommissionens beslut i ärendena N 515/94, N 699/94 och N 45/2000.
([6]) Se punkt 4.1 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till små och medelstora företag från 1992 och punkt 4.2.1 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till små och medelstora företag från 1996 (EGT C 213, 23.7.1996, s. 4).

(58) I punkt 4.4 i 1998 års riktlinjer anges att ett övertagande av en anläggning som lagts ned eller som skulle ha lagts ned om ett övertagande inte hade ägt rum får betraktas som en nyinvestering utom då den berörda anläggningen tillhör ett företag i svårigheter. Detta undantag upphävdes genom punkt 7.1 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter från 1999. Av de skäl som redovisats ovan handlar det i det aktuella fallet om ett övertagande av en verksamhet som ”lagts ned eller som skulle ha lagts ned om ett övertagande inte hade ägt rum”. Även för perioden mellan mars 1998 och oktober 1998, när ovannämnda undantag var tillämpligt, utgjorde åtgärden för övrigt en skattebefrielse som bara gynnar det nybildade företag som övertar verksamheten. Man kan sålunda inte sluta sig till att åtgärden skulle ge en fördel åt ett företag i svårigheter som överlåter verksamheten.

(59) I 1998 års riktlinjer anges i punkt 4.10 att stöd till nyinvesteringar skall göras beroende av att den berörda investeringen upprätthålls i minst fem år.

(60) I det aktuella fallet är det i vissa enskilda fall inte uteslutet att den skattebefrielse som täcker en del av priset för ett företag eller för vissa tillgångar (såsom mark, byggnader, anläggningar eller maskiner) kan anses utgöra ett stöd som är förenligt med EG-fördraget, förutsatt att investeringen upprätthålls i minst fem år. Det sistnämnda villkoret, som inte är ett uttryckligt krav i artikel 44f, kan i alla fall tänkas vara uppfyllt i vissa situationer.

(61) Slutligen skall stödnivån enligt punkt 4.8 i riktlinjerna anpassas till arten och svårighetsgraden hos de regionala problem som avses. För perioden 2000–2006 framgår stödberättigade regioner och tillämpliga stödnivåer i Frankrike av den karta över regionalstöd som godkändes genom kommissionens beslut av den 13 mars 2000 i ärende N 45/2000. I det stödsystem som omfattas av föreliggande beslut anges däremot ingen begränsning av nivån på det stöd som utgår i form av en skattefördel. Man kan dock anse att det stöd som beviljats enligt detta system är förenligt med den gemensamma marknaden i den mån som det beviljats till företag i stödberättigade regioner och upp till den stödnivå som gäller för dessa regioner, förutsatt att den aktuella investeringen har upprätthållits i minst fem år.

Stöd till små och medelstora företag

(62) I tredje hand kan man – när det gäller de regler som gäller för stöd till små och medelstora företag – direkt notera att de franska åtgärderna inte är begränsade till små och medelstora företag, och att stödsystemet följaktligen inte kan förklaras vara förenligt med EG-fördraget i detta avseende.

(63) I vissa enskilda fall kan dock stödet visa sig vara förenligt med de villkor som anges i förordning (EG) nr 70/2001 eller – om så inte är fallet – med tidigare texter som handlar om stöd till små och medelstora företag ([1]).

(64) I artikel 4 i förordning (EG) nr 70/2001 anges att stöd till investeringar i materiella och immateriella tillgångar som görs av små och medelstora företag är förenliga med den gemensamma marknaden och skall undantas från anmälningskraven upp till en stödnivå på 15 procent för små företag och 7,5 procent för medelstora företag förutsatt att angivna villkor är uppfyllda. Enligt artikel 2 c i denna förordning skall en investering i anläggningstillgångar som genomförs i form av övertagande av en anläggning som har lagts ned eller som skulle ha lagts ned om den inte hade förvärvats betraktas som en materiell investering.

(65) Av de orsaker som anges i skäl 55 anser kommissionen att det franska stödsystemet är tillämpligt på övertagande av en anläggning som har lagts ned eller som skulle ha lagts ned om den inte hade förvärvats. I dessa fall är det stöd som beviljats till små och medelstora företag inom ramen för detta system förenligt med den gemensamma marknaden i den mån som det uppfyller övriga villkor i förordning (EG) nr 70/2001.

(66) Eftersom de villkor som anges i 1992 och 1996 års rambestämmelser inte är förmånligare än de som anges i förordning (EG) nr 70/2001 är det inte nödvändigt att analysera stödet utifrån dessa.

Slutsats beträffande stödets förenlighet

(67) På det hela taget är stödsystemet inte förenligt med den gemensamma marknaden. Det stöd som beviljats inom ramen för detta stödsystem, och som uppfyller kriterierna i 1979 års meddelande om regionalstöd och 1998 års riktlinjer för stöd för regionala ändamål, samt det stöd som beviljats i enlighet med förordning (EG) nr 70/2001 kan dock förklaras vara förenligt med den gemensamma marknaden.

Återbetalning och uppföljning av återbetalning

(68) De granskade åtgärderna infördes 1989. Kommissionen begärde för första gången upplysningar om dessa åtgärder i september 2001, och avbröt på så sätt den preskriptionstid på tio år som anges i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([2]). Den aktuella skattebefrielsen utgör ett olagligt stöd genom att det inte har anmälts till kommissionen. Det stöd som beviljats efter september 1991 skall därmed återbetalas.

([1]) Se sjätte rapporten om konkurrenspolitiken (1976), punkterna 253–255, och gemenskapens rambestämmelser från 1992 och 1996.
([2]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

(69) Eftersom stödsystemet aldrig har anmälts är det olagligt. Det stöd som inte omfattas av förordning (EG) nr 69/2001, tidigare gällande regler om stöd av mindre betydelse och förordning (EG) nr 70/2001 är också olagligt.

(70) Enligt kommissionens praxis skall stödmottagarna återbetala olagligt stöd som inte är förenligt med artikel 87 i EG-fördraget. Denna praxis bekräftas av artikel 14 i förordning (EG) nr 659/1999.

(71) Enligt denna artikel skall den berörda medlemsstaten vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att återkräva stödet från mottagaren. För att fastställa antalet fall som berörs av återkravet och inom ramen för det solidariska samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen, anser kommissionen att Frankrike skall upprätta en förteckning över de företag som inte omfattas av förordning (EG) nr 69/2001, övriga regler om stöd av mindre betydelse eller förordning (EG) nr 70/2001, och som inte uppfyller de kriterier som anges i 1979 års meddelande om regionalstöd och 1998 års riktlinjer för stöd för regionala ändamål.

Slutsatser

(72) Kommissionen konstaterar att Frankrike i strid mot artikel 88.3 i EG-fördraget har genomfört ett stödsystem genom att bevilja skattebefrielse till företag som övertar verksamhet från företag i svårigheter. Kommissionen anser att det aktuella systemet varken kan motiveras utifrån gemenskapens gällande riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter eller utifrån gällande regler för statligt stöd för regionala ändamål, och att det därmed är oförenligt med den gemensamma marknaden.

(73) Kommissionen förväntar sig att Frankrike vidtar alla åtgärder som är nödvändiga för att återkräva stödet från mottagarna förutom i de fall som omfattas av förordning (EG) nr 69/2001 eller övriga regler om stöd av mindre betydelse och i enskilda fall där det beviljade stödbeloppet helt eller delvis bedömts vara förenligt med tillämpningen av 1979 års meddelande om regionalstöd, 1998 års riktlinjer för stöd för regionala ändamål eller förordning (EG) nr 70/2001.

(74) Kommissionen begär att Frankrike skall inkomma med det bifogade formuläret om hur återbetalningsförfarandet framskrider och upprätta en förteckning över de stödmottagare som berörs av återkravet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd i form av skattebefrielse till förmån för företag som övertar tillgångar från företag i svårigheter som anges i artikel 44f i den allmänna skattelagen, och som Frankrike har genomfört i strid mot artikel 88.3 i EG-fördraget, är oförenligt med den gemensamma marknaden, dock utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 2 och 3.

Artikel 2

Skattebefrielse som beviljats inom ramen för det stödsystem som avses i artikel 1 utgör inte statligt stöd om den uppfyller villkoren i förordning (EG) nr 69/2001 eller de regler om stöd av mindre betydelse som var tillämpliga när befrielsen beviljades.

Artikel 3

Stöd som beviljats inom ramen för det stödsystem som avses i artikel 1 och som uppfyller villkoren i 1979 års meddelande om regionalstöd, 1998 års riktlinjer för stöd för regionala ändamål eller förordning (EG) nr 70/2001 är förenligt med den gemensamma marknaden upp till tillåtna stödnivåer.

Artikel 4

Frankrike skall avskaffa det stödsystem som avses i artikel 1.

Artikel 5

Frankrike skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från mottagarna återkräva stöd som olagligen beviljats enligt det stödsystem som avses i artikel 1, förutom i de fall som avses i artiklarna 2 och 3.

Återbetalningen skall ske utan dröjsmål och enligt de förfaranden som anges i den nationella lagstiftningen förutsatt att dessa möjliggör ett snabbt och effektivt verkställande av detta beslut. Det återbetalningspliktiga stödet inbegriper ränta från den dag då stödet kom mottagarna till godo fram till den dag då det återbetalas. Räntan skall beräknas enligt den referensränta som tillämpas för att beräkna nettobidragsekvivalenten för regionalt stöd med sammansatt ränta, i enlighet med kommissionens meddelande om de räntesatser som är tillämpliga vid återbetalning av stöd som olagligt beviljats.

Artikel 6

Frankrike skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits och som planeras för att följa beslutet.

Artikel 7

Frankrike skall lämna dessa upplysningar på grundval av bifogat formulär samt upprätta en uttömmande förteckning över de företag som beviljats skattebefrielse inom ramen för det stödsystem som avses i artikel 1 liksom det aktuella stödbeloppet i varje enskilt fall.

Frankrike skall upprätta en förteckning över de företag som beviljats stöd inom ramen för det stödsystem som avses i artikel 1 i de fall där stödet inte uppfyller villkoren i förordning (EG) nr 69/2001, de regler om stöd av mindre betydelse som gällde när stödet beviljades, förordning (EG) nr 70/2001, 1979 års meddelande om regionalstöd eller 1998 års riktlinjer för stöd för regionala ändamål. I denna förteckning skall Frankrike också precisera de stödbelopp som varje företag har beviljats.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 2003.

På kommissionens vägnar
Mario MONTI
Ledamot av kommissionen

BILAGA

Informationsformulär beträffande återbetalning av olagligt statligt stöd

1. Hur många stödmottagare finns det totalt?
2. Hur stort stödbelopp har beviljats totalt?
3. Vilket totalbelopp skall återkrävas?
4. På vilket sätt kommer de franska myndigheterna att beräkna det belopp som skall återkrävas?
   — huvudbelopp
   — ränta ([1])
5. Vilka åtgärder planeras för att få till stånd en omedelbar och effektiv återbetalning av stödet i enlighet med artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999? Precisera den rättsliga grunden för dessa åtgärder.
6. Vilka åtgärder har redan vidtagits för att få till stånd en omedelbar och effektiv återbetalning av stödet i enlighet med artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999? Precisera den rättsliga grunden för dessa åtgärder.
7. Vilken tidsfrist planeras för att få till stånd en total återbetalning av stödet?
8. Övriga kommentarer.

([1]) I enlighet med kommissionens meddelande om de räntesatser som är tillämpliga vid återbetalning av stöd som olagligt beviljats (EUT C 110, 8.5.2003, s. 21) skall sammansatt referensränta tillämpas. Beräkningen av sammansatt årlig ränta skall ske enligt följande formel: ränta = (kapital [1 + räntesats] antal år) – kapital.